

brigal bolj za oltar in za kancel, kakor pa za deželno poslanstvo.

„Slovenec“ piše nadalje, da je skrajni čas, da se postavi mladi kaplan Korošec za kandidata, ker drugače znabiti prodere kmečki kandidat, gospodar Vračko.

Ja, dragi nam gospodje, to je toraj kmečka volja? Po vsej sili postavljate si sami kmečke kandidate in se bojite, da bi bil izvoljen kmet, postavljen od kmetov, kot kmečki poslanec!!!

Dragi nam kmetje v ljutomerskem, v ormožkem in gornje radgonškem okraju, vaš kmečki kandidat je edino le kmet

Franc Vračko

iz Orehovca, načelnik okrajnega zastopa v Gornji Radgoni.

Vračko ni dohtar, Vračko ni mladi, neizkušeni, slaboznani kaplan; Vračko ni fabrikant, ni profesor, temveč on je kmet, pozna kmečke žulje in kmečke težnje in bode stokrat boljše zastopal kmete, kakor pa Fihposov urednik.

Sploh pa poznate vi kmetje vsi Vračka, Fihposovega urednika pa ne pozna nišče izmed vas.

Kmetje, volilni možje, v omenjenih okrajih ne volite toraj nobenega od vseh klerikalcev, kateri so se itak vsi od povedali kandidaturi, ne volite dohtarja Rosina, ne volite Kočvarja, ne volite Mursa, ne volite teh, saj itak nočejo biti poslanci, pa tudi ne Korošca, toraj kaplana, kateri se je od klerikalcev postavil za kandidata, in sicer postavil v sili, ker niso drugega nobenega imeli in ker nočejo za poslanca — kmeta.

Ormožki, ljutomerski, gornje radgonški kmetje, volite Vašega moža, volite enoglasno kmeta

Franc Vračka,

znanega in obče spoštovanega ter zanesljivega moža, ne pa — Fihposovega urednika!

Kmetje, pustite osebno medsebojno sovraštvo, volite — kmeta!

Vendar enkrat je dal Muhič znamenje, da je srečno došel v hlev. Kmalu potem priropoče stotnik. Že pri vratih vpraša: „Ali spi hornist Muhič?“

Jaz se navihano nasmehnem ter odgovorim: „Gospod stotnik, naznanjam pokorno, da Muhič ni tukaj on je ...“

Nisem mogel skončati stávka, kajti Bučar je po svoji stari navadi zarohnel: „Sem vedel, da bode ta ničvrednež izostal brez dovoljenja, zato sem prišel gledat. Pa mu bodem njegovo predrznost odkupil!“

„Gospod stotnik“, začnem zopet, „hornist je v hlevu pri konju, ki je zbolel.“ Bučar se takoj obrne in odide v hlev.

Par minut pozneje se prismeje Muhič v sobo. V ustih je imel dišečo smodko (cigaro). Potegnil me je v kot ter začel tiho pripovedovati: „Dobro sem stotnika napetnajstil. Ko sem ga slišal priti, pokrili smo hitro konja z dvema odejama, se vsedel k njemu in jasli ter ga lepo božal. Vpraša me, kaj delam pri

Dragi kmetje!

Na občno željo večine naprednih slovenskih kmetov iz okrajev Brežice, Kozje in Sevnica se je postavil, kakor se nam javlja od mnogih volilnih možev iz teh okrajev, kot kandidat za deželni zbor, obče spoštovani in priljubljeni ter vsega zaupanja vredni veleposestnik in načelnik brežkega okrajnega zastopa, gospodar

Jože Janežič,

na Bizeljskem pri Brežicah.

Dragi kmetje, te kraje je dosedaj zastopal župnik Žičkar v deželnem zboru. To je, zastopal jih ni, ker je ostal, namesto da bi šel v deželno zbornico kmečkih koristi zagovarjat, doma! Gotovo ste Vi prepričani, da bode gospodar Jože Janežič, tudi vrl slovenski narodnjak in slovenski kmet, kmete mnogo boljše zastopal, kakor pa klerikalec Žičkar, posebno ker se je Žičkar že itak izrekel, da mu ni posebno za deželno poslanstvo.

Volilni možje v okrajih Brežice, Kozje in Sevnica, pokažite svoj ponos, bodite samostojni, volite kmeta za kmečkega poslanca, ne pa duhovnika, ker vrana vrani še nikoli ni izključevala očij; toraj od duhovnika ni drugega pričakovati, kakor da bode po starem kopitu zopet deloval za duhovnike. Gospodar Janežič bode čisto

konju. Jaz pa bleknem, da sem se ob devetih podal v hlev gledat, če je konj v redu. Našel sem ga bolanega, trla ga je kolika. Zato sem ga toplo odel in malo po hlevu vodil. Pa zdaj mu je že odleglo. Stotniku se obraz razjasni, vzame iz škrinje pest ovsa ter ga ponudi mrhi. Ker je rada jedla, mi je rekel, da smem iti spat. Za moj veliki trud mi je daroval tri smodke in dvajset krajcarjev. Tudi me je prav lepo pohvalil, rekoč: „Nisem si mislil, da je muhasti Muhič tako skrben in priden človek.“ Hvala Bogu, hudiču pa prav dolgo figo, dobro je šlo! Svet je pač čuden, on hoče biti goljufan. Če bi mi bil dal Bučar dovoljenje, bi si bil nekaj prihranil. Saj pravim! dober mora človek biti, potem mu Bog srečo da. Tu imaš jedno smodko, jutri po kosilu pa si povabljen na kupico vina. Lahko noč!“

Drugi dan opoldne sva spila liter vina na zdravje stotnikovo in bratrunkino.

gotovo izvoljen, ako bode izpolnil vsaki od Vas, volilni možje, svojo dolžnost.

Kmet, ne izdaj svojega stana, ne izroči kmeta klerikalnim krempljem!

Za okraj Slovenji Gradec, Šoštanj, in Marenberg se je postavil od volilnih kmečkih možov za kmečkega kandidata

Alojz Grubelnik,

kmet v Janžvirhu pri Ribnici na Pohorju. Kmetje, gospodar Grubelnik vam je znan kot kmet in poštenjak, volite njega, ker vas bode gotovo dobro v deželnem zboru zagovarjal! Hvala Bogu, tudi v tem kraju so začeli kmetje postajati samostojni in se ne bodejo dali več od drugih voditi. Le pogum! Kmetje, držite skupaj, volite enoglasno tega kmeta in videli bode, da bode to v lastno vašo korist.

Našim naročnikom.

Dne 23. tega meseca smo izdali posebno izdajo „Štajerca“. To posebno izdajo smo razposlali na Spodnjem Štajerskem samo v tiste okraje, v katerih so bili do sedaj na vašo željo nastavljeni kmečki kandidati. Proglasili smo v njej kandidate za deželni zbor in sicer same kmete. Ti kandidati so za ptujski in rogaški okraj, gospodar

Peter Zadravec,

kmet iz Lopersič. Za mariborški, slovenje-

Na dopust!

Oj sladka, za vojake najslajša beseda „urlaub“! Presrečen vojak, kateremu je družica! Pa tudi ni kaj malega, podati se po treh dolgih letih, polnih truda in nadlog, zopet v očetovo hišo, kjer ni straže, ječe in nadležnih mrčes, kjer ni slišati strogih vojaških povelj in kasarnskih kletev, marveč kjer se glasijo le ljubeznjive govorice predragih starišev ter ljubljenih sestic in bratov.

Zato vleče vsakega „cesarskega“ človeka neka neznana sila na njegov mili dom. Zadnji čas vojaške službe ne misli na ničesar drugega, kakor na zlato prostost, ki ga čaka. Skrbno šteje mesece; ko je teh število že majhno, šteje tedne in dni, a nazadnje še preračuni, koliko ur in minut ga še loči od njegovih dragih.

Jesenski manevri minejo, in stare vojake odpuste. Kdor jih je slišal poprej govoriti o dopustu (urlaubu), si bode zdaj mislil, da pri ločitvi skačejo in vriskajo

bistrički in sv. lenartški okraj, gospoda

Ludovik Kresnik,

kmet v Črešnjevcu in pa

A. Damijan,

veleposestnik pri Sv. Juriju na Pesnici.

Za ormožki, ljutomerski in gornje radgonški okraj

Franz Vračko,

kmet in načelnik okrajnega zastopa v Gornji Radgoni iz Orehovca. Kmetje, volite jih, ker bode to v lastno vašo korist!

Volilni shodi.

Sv. Trojica v Slovenskih goricah.

Kmečki kandidat gospodar Ludovik Kresnik priredi v nedeljo dne 2. novembra po večernicah shod volilcev in volilnih mož pri Sv. Trojici v Slovenskih goricah. Volilci in volilni možje iz Slovenskih goric se vabijo, naj pridejo mnogoštevilno na ta shod, ker se bodejo tam gotovo prepričali, da je kmet Kresnik gotovo bolj sposoben za kmečkega poslanca kakor bodisi kateri dohtar, župnik ali pa klerikalec.

Rogatec.

Peter Zadravec, kmečki kandidat za deželni zbor priredi v nedeljo dne 2. novembra po večernicah shod volilcev in volilnih mož v Rogatcu v „gostilni pri pošti“. Vsaki kmet, kateri bode prišel k temu shodu, bode videl, da bode Zadravec mnogo bolj poslanec, kakor so bili do sedaj vsi poslanci, dohtarji, župniki in profesorji. Dohtar je in ostane kmečka pijavka, dohovnik pa, kateri dohtarje podpira, ni pravi duhovnik, nego — klerikalec.

samega veselja. Toda temu ni tako. Le poglej jih, s kako žalostjo snažijo poslednjikrat svoje puške, kako tožno gledajo za njimi v magacinu, kamor jih je shranil puškar. Z bolestjo tudi oddajajo vojaško obleko, čeravno si pred kratkim niso ničesar bolj želeli, kakor zopet hoditi v visokih škornjih, črni suknji in z šopkom olepšanim klobukom. Tudi najbolj robotim možem se pozna, da so navzlic vsem težavam ljubili stan, kateremu dajejo slovo. Človek je pač podoben Bogu, neskončni ljubezni. Vse njegovo dejanje in nehanje je le plod ljubavi ali pa je vsaj tesno združeno z njo: ljubezen ga je rodila, ljubezen izredila, ljubezen mu daje pogum in moč v vsakdanjem trpljenju, ljubezen ga vrača iz tujine med domače, a ljubezen žene zopet moža v daljni svet in pred smrtonosne puške in bojni grom. Takšen je bil gospodar zemlje in bo tudi ostal; naj se trudijo znani črni duhovi, kakor hočejo, tega najimenitnejšega čuta ne bodo mogli nikdar izruti iz človeških src.